

Kortársak a vár fokán

Siklósi Szalon 2018

ANDOR ANNA

Várgaléria, Siklós, 2018. VI. 8. – VIII. 30.

Néhány évvel ezelőtt Angyal Mária művészet-történész, a Siklósi Szalon művészeti társaság titkára a következőképpen foglalta össze az addig történeteket: A Siklósi Szalon 1991. június 7-én a korábban a dél-dunántúli térség alkotótelepein (Villány, Siklós) dolgozó művészek közös gondolkodása nyomán, magánkezdeményezésre született meg. A Szalon csoportos kiállításokra szerveződött művészeti közösség. 1991-től évente a Siklósi Várban megrendezett kiállítások értékét a kvalitás, a műfaji és műfajokon belüli sokféleség, a személyes mondanivaló ereje adja. Mára a képző- és iparművész, fotóművész, építész, művészet-történész összetételű tagság száma eléri a 75 főt. A Siklósi Szalon az emberi és művészi egymásra figyelés mellett a magyar művészeti közgondolkodásban a tradíciók őrzését és az avantgárd törekvéseket egyszerre tudja felmutatni. Mindig jelen volt eszmeiségében az európai gondolat. A Magyar Intézetek meghívására eddig Prágában, Bécsben, Bukarestben és Moszkvában mutatkoztak be.

KOVÁCS FERENC: *Születés*, 2017, vegyes technika, 72,5×62,5 cm

A sor azóta is folytatódik, ma is évről évre megrendezik a szalont a siklósi vár helyreállított falai között, de a jelenről szólva érdemes megemlíteni az előzményeket is. A nagyharsányi szabadtéri szoborpark létrejöttének előzményei a 60-as, 70-es évek fordulójáig vezethetőek vissza. Rétfalvi Sándor szobrászművész Erdős János, Szabó Gábor, Fürtös Ilona, Bencsik István és Kampfl József társaságában akkor szervezte meg az I. Magyar Szobrász Szimpoziumot, amely ugyan csak négy évig, 1967–71 között működött, mégis jelentős szerepe volt abban, hogy a tradíció megújítása és a kortárs nemzetközi törekvésekbe való bekapcsolódás jegyében országos jelentőségű eseményekre kerüljön sor, és maradandó művek szülessenek. A szimpozium egyik hozadéka az említett nagyharsányi szabadtéri szoborkiállítás volt, a másik a siklósi nemzetközi kerámia alkotóház, amely a maga részéről szintén újabb hazai és nemzetközi szimpoziumokkal és nem mellesleg izgalmas művek sorával ajándékozta meg a kortárs magyar művészet barátait.

PINCZEHELYI SÁNDOR: *Szindbád*, 2016, vegyes technika, 104,5×74,5 cm

Mindezek után aligha lehetett meglepő, hogy 1991-től állandósultak a tárlatok. Olyan közösség alakult ki ugyanis akkorra már a Villány, Siklós környéki alkotótelepeken tanító, a nagyharsányi szabadtéri szoborparkban

értékek létrehozására képes, hogy egy folyamatosan működő műhely hogyan képes hatni arra a környezetre, amelyben működik. S ha az ünneplés előtt néhány hónappal mintegy a számvetés szándékával is megrendezett kiállítás határozott üzenet, akkor annak az üzenetnek a címzettje természetesen nemcsak egy, a művészet szempontjából mégoly kiemelkedően fontos város,

DRÉHER JÁNOS: *Emléktér*, 2018, vegyes technika, 93×94 cm

dolgozó szobrászok, művészek között, mint az országban kevés helyen. A Siklói Szalon alapító magját főként a Magyar Művelődési Intézet siklói nyári alkotótelepének résztvevői alkották, Aknay János, Somogyi György, Puha Ferenc, Vanyúr István és mások, olyanok, akikről már akkor, illetve korábban is lehetett tudni, hogy a kortárs magyar művészet jövője szempontjából fontosnak gondolják erős közösségek, műhelyek létrehozását.

Szerencsére úgy érezhették azok is, akik a Magyar Művelődési Intézet vezetőiként Angyal Mária kezdeményezését támogatták, így hát mára, ha az 1991-es volt az első, megtörténőben van a második siklói csoda is, azaz lassan a harmincadik születésnapját ünnepelheti majd a Szalon.

Ma, a megszakított kezdeményezések, a ki nem bomló folyamatok korában különösen fontos a Siklói Szalon sugallata. Mindenekelőtt azt tudatosíthatja bennünk maga a kiállítás ténye s persze a kiállított anyag, hogy egy jól működő közösség milyen

hanem a magyar kultúra ügyeiben részt vevők mindegyike. A kortárs magyar művészet jövője szempontjából olyan nagyszabású koncepciók kidolgozására lenne ugyanis szükség, amelyekben a rendszerváltozás utáni évtizedekben létrejött művésztszakszervezeteknek, azok együttesének, az országos szakmai, érdekvédelmi szervezeteknek éppen úgy meg kellene találni azt a helyet, amelyben eredményesen működhetnek, mint a pályázati rendszereket lebonyolító, azokhoz a pénzt előteremtő intézményeknek.

De üzenet ez a kiállítás magának a művésztszakszervezeteknek is, üzenet, amelyet évről évre megerősít a bemutató. A Siklói Szalont alkotó közösség, úgy tűnik, értékes titkok birtokában van. Ahogyan a gyakran idézett, s nevével ma már díjnak is rangot adó Bükkösi László fogalmazott egykoron: „Megtörtént a csoda... az alulról jött magánkezdeményezés mellé álltak a hivatalok és a hivatalos szervezetek. Nem azért, hogy tiltsák vagy engedélyezzék, hanem azért, hogy segítsék. Holott azt sem tudjuk, miképpen jött össze a kiállítók névsora... pécsiek, baranyaiak, budapestiek, szentendreiek. A válogatást az élet hozta.” És az élet hozta azt is, tehetjük hozzá, hogy az utóbbi fél évtizedben megbízható támogatója lett a szalonnak: a Duna-Dráva Cement Kft. Szintén támogatta az idei tárlatot az OTP Bank, a Bern Zrt. és a siklói önkormányzat is. Több mint hetven kiállító szerepel az idei szalonon, a névsorolvasás természetesen lehetetlen. Két nevet viszont föltétlenül meg kell említeni: a szervezésben, előkészítésben kulcsszerepet játszó Kovács Ferenc és a szalont rendező Bakó Péter festőművészekét.